

- Ποῦζία, ἰν. θηλ. ποιητική.
 Ποῦτζ, α. ἄρσ. ποιητής.
 Правѣжз, α. ἄρσ. (269) εἴσπρα-
 ξις φόρων-χρεῶν.
 Прекышajú, εшь. ῥ. = превос-
 хождѣ.
 Прѣдокз, дка. ἄρσ. πρόγο-
 νος, προγενέστερος.
 Препόна, ѱ. θηλ. = препάτ-
 ствіе.
 Преправлájю, εшь. ῥ. (Σερβ.)
 = претворájю.
 Пригódный, α, ѱε. ἐπιθ. χρή-
 σιμος, εὐχρηστος, ἐπωφελής.
 Принадлежѣ, ѱ. ῥ. ἀνήκω,
 προσήκω. (εὐχρηστότε. τρι-
 τοπροσώπ. принадлежітз.
 ἀνήκει, προσήκει).
 Принима́ю, εшь. ῥ. = пріѣмлю.
 (290. прінмаѱз = пріѱѱз).
 Прирóда, ѱ. θηλ. = натѣра.
 Прістальнѱ. ἐπιῥ. προσεκτι-
 κῶς, προσεχόντως, μετὰ με-
 γίστης προσοχῆς.
 Пристóйный, α, ѱε. ἐπιθ. = при-
 личный = подобájущій.
 Прич́ина, ѱ. θηλ. αἰτία, αἷτιον.
 Пришпорóкованный, α, ѱε.
 (262). μτχ. παθ. ὁ ὑποπεσών
 εἰς ἐλαττώματα, ὁ κατηγο-
 ρηθεὶς διὰ παρεκτροπᾶς, μω-
 μηθεὶς, μωμητός.
 Прі́нгрываю, εшь. ῥ. προσπαί-
 ζω, προσάδω (τινὶ χάριν δια-
 σκεδάσεως-ψυχαγωγίας, καθ-
 ῶς κάμνουσιν αἱ βυζάστριαι
 εἰς τὰ βρέφη).
 Прі́ятство, α. οὐδ. = τῶ ἐπομ.
 Прі́ятность, η. θηλ. νοστιμά-
 да, ἡδύτης, τὸ ἡδὺ. εὐθυμία.
 Просмáтриваю, εшь. ῥ. ἐπι-
 θεωρῶ, ἐπιδιορθώνω τι ἐκ δευ-
 τέρου. 2) κάμνω παραδρομᾶς
 - λάθη ἐξ ἀπροσεξίας. 3) πα-
 ρατηρῶ - περιεργάζομαί τι
 καιρὸν τινά.
 Просмáтрѣхз. ἄορ. τοῦ προ-
 смáтриваю.
 Простоліодíннз, α. ἄρσ. χυδαῖ-
 ος, ἀπλοῦς, ἰδιώτης, κοινὸς
 ἄνθρωπος. πληθ. простоліо-
 дінны. ὁ χυδην λαός.
 Прóчы. ἐπιῥ. (256) πλέον, ἡδῆ,
 τέως.
 Пылájю, εшь. ῥ. φλέγομαι, φλο-
 γίζομαι, ἐξάπτομαι (ἀπὸ ζῆ-
 λον ἢ ἄλλο τι πάθος).
 Пы́шный, α, ѱε. ἐπιθ. ἀβρός,
 ἀβροδίαιτος, τρυφηλός, πολυ-
 τελής, μεγαλοπρεπής, πολυ-
 δάπανος.
 Пы́ный, α, ѱε. ἐπιθ. = пі́ный.